

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Parasha 21 Torah Ki tisa (Når du tar).

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

[Kapittel 30](#)

[Kapittel 31](#)

[Kapittel 32](#)

[Kapittel 33](#)

[Kapittel 34](#)

Parashah 21 haftarah

[Første kongebok 18:1 – 18:39](#)

Parashah 21 brit chadashah

[Lukas 11:14 – 11:20](#)

[Apostlenes gjerninger 7:35 – 8:1](#)

[Første korinterne 10:1 – 10:13](#)

[Andre korinterne 3:1 – 3:18](#)

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Kapittel 30

¹¹ Så talte YHVH til Måshe og sa: ¹² «Når du mønstrer Israels barn for å gjøre folketelling blant dem, da skal hver av dem gi en løsepenge til YHVH for sin sjel, når du teller dem, så ikke noen plage skal ramme dem når du teller dem. ¹³ Hver den som blir telt, skal gi dette: en halv sekel etter vekten av helligdommens sekel. En sekel er tjue gera. Den halve sekelen skal være en gave til YHVH. ¹⁴ Hver den som slutter seg til dem som blir telt, fra tjue år og oppover, skal gi en gave til YHVH. ¹⁵ Den rike skal ikke gi mer og den fattige ikke gi mindre enn en halv sekel, når dere gir gaven til YHVH til soning for sjelene deres. ¹⁶ Du skal ta imot løsepengene fra Israels barn, og du skal sette dem av til tjenesten i Åpenbaringsteltet, så det kan være til påminnelse om Israels barn for YHVHs ansikt, til soning for sjelene deres.»

¹⁷ Så talte YHVH til Måshe og sa: ¹⁸ «Du skal også lage et kar av bronse med en sokkel av bronse, til bruk ved renselsene. Du skal sette det mellom Åpenbaringsteltet og alteret. Så skal du helle vann i det, ¹⁹ for Aharån og hans sønner skal vaske hendene og føttene med vannet fra det. ²⁰ Når de går inn i Åpenbaringsteltet, eller når de kommer nær alteret for å gjøre tjeneste, for å la matoffer gå opp i røyk for YHVH, da skal de vaske seg med vann, for at de ikke skal dø. ²¹ Slik skal de vaske hendene og føttene, for at de ikke skal dø. Dette skal

være en evig lov for dem, både for Aharån og hans ætt i alle slektsledd.»²² YHVH talte til Måshe og sa:²³ «Du skal også ta krydder av beste slag: fem hundre sekel flytende myrra, halvparten så mye velduftende kanel, to hundre og femti sekel, to hundre og femti sekel velduftende sukkerrør,²⁴ fem hundre sekel kassia, etter vekten av helligdommens sekel, og en hin olivenolje.²⁵ Av alt dette skal du lage en hellig salvingsolje, en salveblanding utført slik en salveblander gjør det. Den skal være en hellig salvingsolje.²⁶ Med den skal du salve Åpenbaringsteltet og Vitnesbyrdets ark,²⁷ bordet og alt utstyret til det, lysestaken med alt utstyret til den, røkofferalteret,²⁸ brennofferalteret med alle redskapene til det, og renseseskaret med sokkelen.²⁹ Du skal hellige alt dette, så det blir høyhellig. Det som kommer i berøring med dem, blir hellig.³⁰ Aharån og hans sønner skal du salve og hellige, så de kan gjøre tjeneste som prester for Meg.

³¹ Til Israels barn skal du tale og si: Dette skal være en hellig salvingsolje for Meg i alle slekter som kommer.³² Den skal ikke øses ut over kjøttet til noe menneske. Dere skal heller ikke blande noen annen olje som ligner på denne, etter den samme oppskriften. Den er hellig, og den skal være hellig for dere.³³ Den som blander noen salve som ligner på denne, eller den som bruker noe av den på en uinnvidd, han skal utryddes av sitt folk.»

³⁴ YHVH sa til Måshe: «Ta krydder, myrraolje, sjønegl og gummiharpiks, og ren røkelse sammen med disse krydderne. Det skal være like mye av hver.³⁵ Av dette skal du lage en røkelse, en blanding slik salveblanderer gjør det, saltet, ren og hellig.³⁶ Du skal finknuse noe av den og legge den foran Vitnesbyrdet i Åpenbaringsteltet, der Jeg skal åpenbare Meg for deg. Røkelsen skal være høyhellig for dere.³⁷ Men oppskriften til denne røkelsen som du skal lage, skal dere ikke bruke for dere selv. Denne røkelsen skal du holde hellig for YHVH.³⁸ Den som lager noe som ligner på denne, for å kjenne duften av den, han skal utryddes av sitt folk.»

[Til toppen](#)

Kapittel 31

¹ Så talte YHVH til Måshe og sa:² «Se, B'tzal'el har Jeg kalt ved navn, han som er sønn av Ori, Chors sønn, av J'hodah stamme.³ Jeg har fylt ham med Elåhims Ånd, med visdom, med forstand, med kunnskap og evne til alle slags håndverk,⁴ til kunstnerisk arbeid, til å arbeide med gull, med sølv og med bronse,⁵ til å slipe steiner til innfatning, til treskjæring og til å utføre all slags håndverk.

⁶ Og Jeg, se Jeg har satt Åhåli'av, Achisamakhs sønn, av Dans stamme, til å være med ham. Jeg har gitt alle de begavede håndverkerne visdom i hjertet, så de kan lage alt det Jeg bød deg:⁷ Åpenbaringsteltet, Vitnesbyrdets ark og nådestolen som står på den, og alt utstyret som hører til i teltet:⁸ bordet med alt utstyret til det, lysestaken av rent gull og alt utstyret til den, røkelsesalteret,⁹ brennofferalteret med alle redskapene til det, renseseskaret med sokkelen,¹⁰ tjenesteklærne, de hellige klærne til presten Aharån og de hellige klærne til hans sønner, til bruk i prestetjenesten,¹¹ salvingsoljen og den velduftende røkelsen til helligdommen. De skal gjøre alt slik Jeg bød deg.»

¹² YHVH talte til Måshe og sa: ¹³ «Og du, tal til Israels barn og si: Sannelig, Mine sabbater skal dere holde, for det er et tegn mellom Meg og dere i alle slekter som kommer, så dere skal kjenne at Jeg er YHVH som helliger dere. ¹⁴ Derfor skal dere holde sabbaten, for den er hellig for dere. Den som vanhelliger den, skal sannelig dø. For hver den som gjør noe arbeid på den, den sjel skal utryddes av sitt folk. ¹⁵ Seks dager skal arbeidet utføres, men den syvende dagen er sabbaten for hvile; den er hellig for YHVH. Hver den som gjør noe arbeid på sabbatsdagen, skal sannelig dø. ¹⁶ Derfor skal Israels barn holde sabbaten. De skal holde sabbaten i alle slekter som kommer, som en evig pakt. ¹⁷ Den er et tegn mellom Meg og Israels barn til evig tid. For på seks dager dannet YHVH himmelen og jorden, og på den syvende dagen hvilte Han og pustet ut.»

²¹⁸ Da YHVH var ferdig med å tale til ham på Sinaifjellet, ga Han Måshe Vitnesbyrdets to tavler, steintavlene som var skrevet med Elåhims finger.

[Til toppen](#)

Kapittel 32

¹ Da folket så at Måshe drøyde med å komme ned fra fjellet, samlet folket seg rundt Aharån og sa til ham: «Kom, lag guder til oss, som kan gå foran oss. For denne Måshe, han som førte oss opp fra landet Mitsrajim, ham vet vi ikke hva det har hendt med.» ² Aharån sa til dem: «Ta ut øreringene av gull som konene deres, sønnene og døtrene deres har i ørene, og kom til meg med dem.» ³ Så tok alt folket ut de øreringene av gull som de hadde i ørene, og kom med dem til Aharån. ⁴ Han tok imot gullet fra deres hånd, og han fikk det formet med en meisel og dannet det til en støpt kalv. Da sa de: «Dette er din Elåhim, Israel, som førte deg opp fra landet Mitsrajim.» ⁵ Da Aharån så det, bygde han et alter foran den. Aharån lot rope ut og sa: «I morgen er det høytid for YHVH.» ⁶ Neste dag sto de tidlig opp, ofret brennoffer og kom fram med fredsoffer. Folket satte seg ned for å ete og drikke, og sto opp for å leke.

⁷ Da sa YHVH til Måshe: «Gå herfra, og stig ned! For ditt folk som du førte ut av landet Mitsrajim, har handlet fordervelig. ⁸ De har vært snare til å vike av fra den veien Jeg bød dem å gå. De har lagd seg en støpt kalv og tilbedt den og ofret til den og sagt: Dette er din Elåhim, Israel, som førte deg opp fra landet Mitsrajim.» ⁹ YHVH sa til Måshe: «Jeg har lagt merke til dette folket, og se, det er et stivnakket folk. ¹⁰ Bland deg nå ikke inn, og la Min vrede opptennes mot dem, så Jeg kan fortære dem. Så skal Jeg gjøre deg til et stort folk.»

¹¹ Da ba Måshe inderlig om velvilje for YHVH sin Elåhims ansikt og sa: «Herre, hvorfor skal Din vrede opptennes mot Ditt folk, det folket Du har ført ut fra landet Mitsrajim med stor kraft og mektig hånd? ¹² Hvorfor skulle egypterne si: Med onde hensikter førte Han dem ut, for å drepe dem i fjellene, og for å utslette dem fra jorden? Vend om fra Din brennende vrede, og angre det onde Du vil gjøre Ditt folk! ¹³ Husk på Avraham, Jitzchak og Israel, Dine tjenere! For dem sverget Du ved Deg selv og sa til dem: Jeg skal gjøre deres slekt tallrik som stjernene på himmelen. Hele dette landet som Jeg har talt om, gir Jeg deres slekt, og de skal eie det til evig tid.» ¹⁴ Da angret YHVH det onde Han hadde sagt Han ville gjøre mot sitt folk.

¹⁵ Da snudde Måshe og steg ned fra fjellet, og de to tavlene med Vitnesbyrdet hadde han i hånden. Det var skrevet på begge sider av tavlene. Både på forsiden og baksiden var det skrevet på dem. ¹⁶ Tavlene var Elåhims verk, og skriften var Elåhims skrift, inngravert på tavlene. ¹⁷ Da J'håshoa hørte bråket fra folket som brølte, sa han til Måshe: «Det høres krigslarm i leiren.» ¹⁸ Men han sa: «Det er ikke lyden av seiersrop og heller ikke lyden av skrik etter nederlag, men det er lyden av sang jeg hører.»

¹⁹ Da han nærmet seg leiren, så han kalven og dansen. Da ble Måshes vrede opptent, og han kastet tavlene ut av hendene og knuste dem ved foten av fjellet. ²⁰ Så tok han kalven de hadde lagd, brente den på ilden og smuldret den til støv. Så strødde han støvet på vannet og lot Israels barn drikke det.

²¹ Måshe sa til Aharån: «Hva er det dette folket har gjort mot deg, siden du har ført en så stor synd over det?» ²² Da sa Aharån: «Min herres vrede må ikke opptennes. Du kjenner folket, at de ligger i det onde. ²³ For de sa til meg: Lag guder til oss, som kan gå foran oss. For denne Måshe, han som førte oss opp fra landet Mitsrajim, ham vet vi ikke hva det har hendt med. ²⁴ Da sa jeg til dem: Den som har på seg noe av gull, ta det av! Så ga de det til meg, og jeg kastet det på ilden, og så ble det til denne kalven.»

²⁵ Da Måshe så at folket var tøylesløst – for Aharån hadde ikke holdt dem i tømme, til spott for dem blant motstanderne deres – ²⁶ stilte han seg i inngangen til leiren og sa: «Den som er på YHVHs side, kom til meg!» Da samlet alle Levis sønner seg hos ham. ²⁷ Han sa til dem: «Så sier YHVH, Israels Elåhim: Hver mann skal henge sverdet ved sin side og gå fram og tilbake fra den ene inngangen til den andre gjennom hele leiren, og hver mann skal drepe sin bror, hver mann sin venn og hver mann sin neste.» ²⁸ Så gjorde Levis sønner som Måshe sa. Omkring tre tusen menn av folket falt den dagen. ²⁹ Da sa Måshe: «Innvi dere til YHVH i dag, så Han kan gi dere en velsignelse på denne dagen. For hver mann har gått imot sin sønn og sin bror.»

³⁰ Det skjedde neste dag at Måshe sa til folket: «Dere har sannelig gjort en stor synd. Derfor vil jeg nå gå opp til YHVH. Kanskje kan jeg gjøre soning for deres synd.» ³¹ Så vendte Måshe tilbake til YHVH og sa: «Å, dette folket har sannelig gjort en stor synd, og har lagd seg en Elåhim av gull. ³² Og nå, om Du bare ville tilgi deres synd, men hvis ikke, ber jeg om at Du stryker meg ut av Din bok som Du har skrevet.» ³³ YHVH sa til Måshe: «Hver den som har syndet mot Meg, vil Jeg stryke ut av Min bok. ³⁴ Nå skal du gå og lede folket til det stedet som Jeg har talt til deg om. Se, Min Engel skal gå foran deg. Men på Min hjemsøkelsesdag skal Jeg hjemsøke dem for deres synd.» ³⁵ Så slo YHVH folket med plager fordi de hadde lagd kalven, den kalven Aharån lagde.

[Til toppen](#)

Kapittel 33

¹ Så sa YHVH til Måshe: «Bryt opp herfra og dra videre, du og det folket du har ført opp fra landet Mitsrajim, til det landet Jeg tilsverget Avraham, Jitzchak og Ja'akåv, og sa: Din slekt

skal Jeg gi det. ² Jeg skal sende Min Engel foran deg, og Jeg skal drive ut K'naaneerne, emårittene, hitittene, ferisittene, chivittene og jevosittene. ³ Dra opp til et land som flyter med melk og honning. Men Jeg vil ikke dra opp midt iblant dere, så Jeg ikke skal fortære dere på veien, for dere er et stivnakket folk.» ⁴ Da folket hørte dette nedslående ordet, sørget de, og ingen tok på seg smykkene sine. ⁵ For YHVH hadde sagt til Måshe: «Si til Israels barn: Dere er et stivnakket folk. Gikk Jeg blant deg et øyeblikk, ville Jeg fortære deg. Derfor skal du nå ta av smykkene dine, så Jeg kan vite hva Jeg skal gjøre med deg.» ⁶ Så tok Israels barn av seg smykkene der ved fjellet Chårev.

⁷ Måshe tok teltet og slo det opp utenfor leiren, langt borte fra leiren, og kalte det Åpenbaringsteltet. Da skjedde dette: Alle som søkte YHVH, gikk ut til Åpenbaringsteltet, som var utenfor leiren. ⁸ Det skjedde slik at hver gang Måshe gikk ut til teltet, reiste hele folket seg opp, og hver mann sto i teltdøren sin og holdt øye med Måshe til han hadde gått inn i teltet. ⁹ Da skjedde det: Da Måshe gikk inn i teltet, senket skystøtten seg og ble stående ved døren til teltet, og Han talte med Måshe. ¹⁰ Hele folket så skystøtten stå ved døren til teltet, og hele folket reiste seg opp og tilba, hver mann i teltdøren sin. ¹¹ YHVH talte med Måshe ansikt til ansikt, som en mann snakker med sin venn. Så vendte han tilbake til leiren, men medhjelperen hans, J'håshoa, Nons sønn, som var en ung mann, forlot ikke teltet.

¹² Da sa Måshe til YHVH: «Se, Du sier til meg: Før dette folket opp! Men Du har ikke latt meg få vite hvem Du vil sende med meg. Likevel har Du sagt: Jeg kjenner deg ved navn, og du har funnet nåde for Mine øyne. ¹³ Derfor ber jeg nå, om jeg har funnet nåde for Dine øyne, at Du lærer meg Din vei, så jeg kan kjenne Deg, og for at jeg kan finne nåde for Dine øyne. Tenk på at dette folket er Ditt folk.» ¹⁴ Han sa: «Mitt Åsyn skal gå med deg, og Jeg skal føre deg til hvile.» ¹⁵ Da sa han til Ham: «Hvis Ditt Åsyn ikke går med oss, må Du ikke føre oss opp herfra. ¹⁶ Hvordan skal det da bli kjent at jeg har funnet nåde for Dine øyne, jeg og Ditt folk, hvis Du ikke går med oss? Slik skal vi bli atskilt, jeg og Ditt folk, fra alle andre folk som finnes på jorden.»

¹⁷ Så sa YHVH til Måshe: «Jeg skal også gjøre dette som du har bedt om. For du har funnet nåde for Mine øyne, og Jeg kjenner deg ved navn.» ¹⁸ Han sa: «Jeg ber Deg, vis meg Din herlighet!» ¹⁹ Da sa Han: «Jeg skal la all Min godhet gå forbi ansiktet ditt, og Jeg skal forkynne YHVHs navn for deg. Jeg skal være nådig mot den Jeg vil være nådig mot, og Jeg skal være barmhjertig mot den Jeg vil være barmhjertig mot.» ²⁰ Men Han sa: «Du kan ikke se Mitt ansikt. For ikke noe menneske kan se Meg og leve.» ²¹ YHVH sa: «Se, her er et sted like ved Meg. Still deg der på klippen! ²² Da skal det skje: Når Min herlighet går forbi, da skal Jeg sette deg i kløften på klippen, og Jeg skal dekke over deg med Min hånd til Jeg har gått forbi. ²³ Så skal Jeg ta Min hånd bort, og du skal få se Meg bakfra. Men Mitt ansikt skal ingen se.»

[Til toppen](#)

Kapittel 34

⁵ YHVH sa til Måshe: «Hogg deg ut to tavler av stein slik som de to første, så skal Jeg skrive de samme ordene på tavlene som på de første tavlene, dem du knuste. ² Så skal du gjøre deg klar til i morgen tidlig, og i morgen tidlig skal du stige opp på Sinaifjellet. Der skal du stille deg fram for Meg på toppen av fjellet. ³ Ikke noe menneske må komme opp sammen med deg, og ikke noe menneske må være å se noe sted på hele fjellet. La heller ikke småfe eller storfe beite foran dette fjellet.» ⁴ Så hogg han ut to tavler av stein i likhet med de første. Neste morgen sto Måshe tidlig opp og gikk opp på Sinaifjellet, slik YHVH hadde befalt ham. Han tok de to steintavlene i hånden.

⁵ Nå steg YHVH ned i skyen og stilte seg sammen med ham der, og Han forkynte YHVHs navn. ⁶ YHVH gikk forbi rett framfor ham og forkynte: «YHVH, Adånaj YHVH, Han er barmhjertig og nådig, sen til vrede og rik på miskunn og sannhet, ⁷ Han fastholder miskunnhet mot tusen slektsledd, tilgir misgjerning og overtredelser og synd. Han holder sannelig ikke den skyldige uskyldig, men lar fedrenes misgjerninger komme over barn og barnebarn i tredje og fjerde slektsledd.» ⁸ Da skyndte Måshe seg å bøye seg til jorden og tilbe. ⁹ Så sa han: «Hvis jeg nå har funnet nåde for Dine øyne, Herre, da ber jeg: La min Herre gå sammen med oss, selv om vi er et stivnakket folk. Tilgi oss vår misgjerning og vår synd, og ta oss til Din eiendom!»

⁶¹⁰ Han sa: «Se, Jeg slutter en pakt. Framfor hele ditt folk skal Jeg gjøre underfulle gjerninger som aldri før har vært gjort på hele jorden, og ikke i noe folkeslag. Hele folket som du lever iblant, skal se YHVHs gjerning. For Jeg skal gjøre en fryktinngytende gjerning med deg.

¹¹ Legg deg på sinne det Jeg befaler deg i dag. Se, Jeg driver emårittene, k'naaneerne, hitittene, perizittene, chivittene og jevosittene ut foran deg. ¹² Vokt deg så du ikke slutter noen pakt med dem som bor i det landet du er på vei til, så det ikke skal bli en snare i din midte. ¹³ Altrene deres skal dere rive ned, avgudsbildene deres skal dere knuse, og Asjerapælene deres skal dere hogge ned. ¹⁴ For du skal ikke tilbe noen annen Elåhim, for YHVH, Hans navn er Nidkjær, og Han er en nidkjær Elåhim. ¹⁵ Vokt deg så du ikke slutter noen pakt med dem som bor i landet. For når de driver hor med gudene sine og ofrer til gudene sine, og en av dem kommer og innbyr deg, så vil du ete av offeret hans. ¹⁶ Da tar du også av hans døtre til koner for dine sønner, og hans døtre driver hor med gudene sine og får dine sønner til å drive hor med gudene deres.

¹⁷ Du skal ikke lage deg noen støpte guder.

¹⁸ De usyrede brøds høytid skal du holde. Syv dager skal du ete usyret brød, slik Jeg bød deg, på den fastsatte tiden i måneden aviv. For i måneden aviv dro du ut fra Mitsrajim.

¹⁹ Alt som åpner morsliv, tilhører Meg, og hver førstefødt av hankjønn fra buskapen din, enten det er storfe eller småfe. ²⁰ Men det førstefødte av eslene skal du løse med et lam. Hvis du ikke vil løse det, skal du bryte nakken på det. Hver førstefødt av dine sønner skal du løse. Ingen av dem skal vise seg tomhendt for Mitt ansikt.

²¹ Seks dager skal du arbeide, men på den syvende dagen skal du hvile. Også i våronnen og høstongen skal du holde hvile.

²² Du skal holde ukenes høytid shavo'at, festen som holdes for førstegrøden av hvete høsten, og innhøstingens høytid, som holdes ved slutten av året. ²³ Tre ganger i året skal alle menn hos deg vise seg for YHVH, YHVH, Israels Elåhims ansikt. ²⁴ For Jeg skal drive folkeslagene bort fra ditt ansikt og gi deg videre grenser, og ingen skal begjære å ta landet ditt mens du går opp for å vise deg for YHVHs din Elåhims ansikt tre ganger i året. ²⁵ Du skal ikke ofre blodet av mitt slakteroffer sammen med syret brød, og du skal ikke la slakteroffret for pesachhøytiden bli liggende igjen til morgenen etter. ²⁶ Det første av førstegrøden på jorden din skal du føre til YHVH din Elåhims hus. Du skal ikke koke et kje i melken til moren.»

²⁷ Så sa YHVH til Måshe: «Du skal skrive ned disse ordene, for ut fra disse ordene har Jeg sluttet en pakt med deg og med Israel.» ²⁸ Så ble han der hos YHVH i førti dager og førti netter. Han verken spiste brød eller drakk vann. Og YHVH skrev paktens ord på tavlene, de ti bud (aseret hadvarim – de ti ord).

²⁹ Måshe gikk ned fra Sinaifjellet, og Måshe hadde Vitnesbyrdets to tavler i hånden da han kom ned fra fjellet. Men Måshe visste ikke at huden i ansiktet hans strålte mens han talte med Ham. ³⁰ Da Aharån og alle Israels barn fikk se Måshe, se, da strålte huden i ansiktet hans, og de fryktet for å nærme seg ham. ³¹ Da kalte Måshe på dem, og Aharån og alle høvdingene i menigheten vendte tilbake til ham, og Måshe talte med dem. ³² Så nærmet alle Israels barn seg, og han ga dem som bud alt det YHVH hadde talt til ham på Sinaifjellet.

Maftir ³³ Da Måshe var ferdig med å tale til dem, la han et dekke over ansiktet sitt. ³⁴ Men når Måshe gikk inn til YHVH for å tale med Ham, tok han dekket bort til han kom ut igjen. Når han kom ut, talte han til Israels barn om alt det han hadde fått bud om. ³⁵ Når Israels barn så ansiktet til Måshe, og så at huden strålte i ansiktet hans, la Måshe dekket over ansiktet sitt igjen, inntil han gikk inn for å tale med Ham.

[Til toppen](#)

Parashah 21 haftarah

Første kongebok 18:1 – 18:39

¹ Mange dager etter skjedde det at YHVHs Ord kom til Elijahoh. Det var i det tredje året, og Han sa: «Gå og still deg fram for Achav, så skal Jeg sende regn på jorden.» ² Så gikk Elijahoh av sted og stilte seg fram for Achav. Det var en stor hungersnød i Shåmrån. ³ Achav tilkalte Åvadjah, han som sto over huset hans. Men Åvadjah fryktet YHVH meget. ⁴ For den gangen Jitzevel utryddet YHVHs profeter, skjedde det at Åvadjah hadde tatt hundre profeter og gjemt dem i to huler, femti i hver, og han hadde sørget for dem med brød og vann. ⁵ Da hadde Achav sagt til Åvadjah: «Dra inn i landet til alle vannkildene og til alle bekkene! Kanskje vi kan finne nok gress til å holde hestene og muldyrene i live, så vi ikke blir nødt til å slakte noen av husdyrene.» ⁶ Så delte de landet mellom seg, så de kunne dra gjennom det. Achav gikk en vei, og Åvadjah gikk en annen vei.

⁷ Da Åvadjah var på veien, se, der kom Elijaho ham i møte. Han kjente ham igjen, falt på sitt ansikt og sa: «Er det du, min herre, Elijaho?» ⁸ Han svarte ham: «Det er jeg. Gå og si til din herre: Elijaho er her!» ⁹ Så sa han: «Hvilken synd har jeg gjort, siden du overgir din tjener i Achavs hånd, så han skal drepe meg?» ¹⁰ Så sant YHVH din Elåhim lever: Det finnes ikke noe folkeslag eller noe rike hvor min herre ikke har sendt noen for å lete etter deg. Da de sa: Han er ikke her, krevde han en ed fra det riket eller det folkeslaget på at de ikke fant deg. ¹¹ Og nå sier du: Gå og si til din herre: Elijaho er her! ¹² Med det samme jeg har gått fra deg, vil det skje at YHVHs Ånd tar deg bort til et sted jeg ikke kjenner til. Når jeg så går og sier fra om det til Achav, og han ikke kan finne deg, kommer han til å drepe meg. Men jeg, din tjener, har fryktet YHVH fra min ungdom av. ¹³ Ble det ikke fortalt min herre hva jeg gjorde den gangen Jitzevel drepte YHVHs profeter, hvordan jeg gjemte hundre menn av YHVHs profeter i to huler, femti i hver, og sørget for dem med brød og vann? ¹⁴ Og nå sier du: Gå og si til din herre: Elijaho er her. Han kommer til å drepe meg!» ¹⁵ Da sa Elijaho: «Så sant YHVH tzevaåt lever, for Hans ansikt er det jeg står: I dag skal jeg sannelig stille meg fram for ham.»

¹⁶ Så gikk Åvadjah for å møte Achav, og han fortalte ham det. Og Achav gikk for å møte Elijaho. ¹⁷ Da Achav så Elijaho, skjedde det at Achav sa til ham: «Er det du, du som fører skade over Israel?» ¹⁸ Han svarte: «Jeg har ikke ført skade over Israel, men det har du og din fars hus gjort ved at dere har sviktet YHVHs mitzvåt og har fulgt Ba'alene. ¹⁹ Send derfor bud og samle sammen hele Israel hos meg på Karmelfjellet, sammen med de fire hundre og femti Ba'alprofetene og de fire hundre Asjeraprofetene, de som spiser ved Jitzevels bord.»

²⁰ Så sendte Achav bud blant alle Israels barn, og han samlet sammen profetene på Karmelfjellet. ²¹ Elijaho kom fram for hele folket og sa: «Hvor lenge vil dere halte til begge sider? Hvis YHVH er Elåhim, så følg Ham, men hvis det er Ba'al, så følg ham.» Men folket svarte ham ikke et ord. ²² Da sa Elijaho til folket: «Jeg, jeg er alene igjen som YHVHs profet, men Ba'als profeter er fire hundre og femti menn. ²³ La dem derfor gi oss to okser! La dem velge seg ut en okse, dele den opp i stykker og legge den på veden, uten å sette ild på den. Og jeg, jeg skal gjøre i stand den andre oksen og legge den på veden, uten å sette ild på den. ²⁴ Så skal dere påkalle navnet til deres Elåhim, og jeg vil kalle på YHVHs navn. Da skal det være slik at den Elåhim som svarer med ild, Han er Elåhim.» Så svarte alt folket og sa: «Det ordet er rett.»

²⁵ Elijaho sa til Ba'als profeter: «Velg dere ut den ene oksen og gjør den i stand først, for dere er mange. Påkall navnet til Elåhimen deres, men sett ikke ild på den.» ²⁶ Så tok de den oksen som var gitt dem, gjorde den i stand og kalte på Ba'als navn fra morgen til middag. De ropte: «Ba'al, hør oss!» Men det kom ingen røst. Ingen svarte. Så haltet de rundt alteret som de hadde laget. ²⁷ Da det var blitt midt på dagen, hånte Elijaho dem og sa: «Dere må rope med høy røst! Han er jo en Elåhim. Enten tenker han på noe, eller så har han gått avsides, eller så er han ute på reise. Eller kanskje han sover og må vekkes.» ²⁸ Så ropte de høyt og skar seg med sverd og spyd, slik de hadde for vane, helt til blodet rant av dem. ²⁹ Da

middagstiden var over, kom de i profetisk henrykkelse helt til tiden da grødeofferet skulle ofres. Men det kom ingen røst. Ingen svarte, og ingen hørte på dem.

³⁰ Da sa Eljaho til hele folket: «Kom hit til meg!» Så kom hele folket fram til ham. Han satte YHVHs alter i stand, det som var blitt ødelagt. ³¹ Eljaho tok tolv steiner, etter tallet på stammene til Ja'akåvs sønner. Det var til ham YHVHs Ord var kommet, og Han hadde sagt: «Israel skal være ditt navn.» ³² Med steinene bygde han så et alter i YHVHs navn. Han laget en grøft rundt alteret, stor nok til å romme to mål såkorn. ³³ Han la veden til rette, delte oksen opp i stykker, la den på veden og sa: ³⁴ «Fyll fire vannkrukker med vann og hell det ut over brennofferet og på veden!» Så sa han: «Gjør det en gang til!» Og de gjorde det enda en gang. Så sa han: «Gjør det for tredje gang!» Og de gjorde det for tredje gang. ³⁵ Så rant vannet helt rundt alteret. Han fylte også grøften med vann.

³⁶ På den tiden da grødeofferet blir ofret, skjedde det: Profeten Eljaho kom fram og sa: «Herre, Avrahams, Jitzchaks og Israels Elåhim, må det på denne dagen bli kjent at Du er Elåhim i Israel, og at jeg er Din tjener, og at jeg har gjort alt dette på Ditt ord. ³⁷ Svar meg, Herre, svar meg, så dette folket kan erkjenne at Du er Adånaj YHVH, og at Du vender deres hjerter tilbake til Deg igjen.»

³⁸ Da falt YHVHs ild og fortærte brennofferet og veden, steinene og jorden. Den slikket opp vannet i grøften. ³⁹ Da alt folket så det, falt de på sitt ansikt og sa: «YHVH, Han er Elåhim! YHVH, Han er Elåhim!»

[Til toppen](#)

Parashah 21 brit chadashah

Lukas 11:14 – 11:20

¹⁴ Men det skal bli lettere for Tzår og Tsidån i dommen enn for dere.

¹⁵ Og du, K'far-Nachom, du som er opphøyet til himmelen, til dødsriket skal du bli nedstøtt.

¹⁶ Den som hører dere, hører Meg. Den som forkaster dere, forkaster Meg, og den som forkaster Meg, forkaster Ham som har sendt Meg.»

¹⁷ De sytti vendte så med glede tilbake og sa: «Herre, til og med demonene er oss underlagt i Ditt navn.» ¹⁸ Og Han sa til dem: «Jeg så Satan falle ned fra Himmelen som et lyn. ¹⁹ Se, Jeg gir dere makt til å trampe på slanger og skorpioner, og over all den makt fienden har, og ingenting skal skade dere på noen måte. ²⁰ Men gled dere ikke over dette at åndene er dere underlagt. Gled dere heller over at deres navn er skrevet opp i Himmelen.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger 7:35 – 8:1

³⁵ Denne Måshe som de forkastet da de sa: «Hvem har gjort deg til høvding og dommer?», er den som Elåhim sendte til å være både høvding og befrier ved den Engels hånd som åpenbarte seg for ham i tornebusken. ³⁶ Måshe førte dem ut etter at han hadde gjort under og tegn i landet Mitsrajim, i Rødehavet (Jam-Sof) og i ørkenen i førti år. ³⁷ Dette er den Måshe som sa til Israels barn: «En Profet som meg vil YHVH deres Elåhim oppreise for dere fra deres brødre. Ham skal dere høre på!» ³⁸ Han er det som sto fram i forsamlingen i ørkenen, sammen med Engelen som talte til ham på Sinaifjellet, og sammen med våre fedre. Det var han som mottok de levende ord, for å gi dem til oss,

³⁹ han som våre fedre ikke ville lyde, men forkastet. Og i sine hjerter vendte de tilbake til Mitsrajim. ⁴⁰ og sa til Aharån: «Lag oss guder som kan gå foran oss. For denne Måshe som førte oss ut av landet Mitsrajim, ham vet vi ikke hva det har hendt med.» ⁴¹ Og i de dager lagde de en kalv og bar fram offer til avgudsbildet, og gledet seg over sine egne henders verk. ⁴² Så vendte Elåhim seg bort og overga dem til å tilbe himmelens hær, slik det er skrevet i profetenes bok: Bar dere vel slaktoffer og offergaver fram for Meg i de førti årene i ørkenen, du Israels hus? ⁴³ Dere tok også med Moloks tabernakel og stjernen til deres Elåhim Remfan, Gudebilder som dere lagde for å tilbe. Og Jeg vil bortføre dere bortenfor Bavel.

⁴⁴ Vitnesbyrdets telt var hos våre fedre i ørkenen, slik Elåhim hadde bestemt. Han hadde pålagt Måshe å lage det etter det forbildet som han hadde sett. ⁴⁵ Dette mottok våre fedre i sin tid som arv; sammen med J'håshoa førte de det også inn i det landet som var tatt i eie av hedningefolkene, dem som Elåhim drev ut for våre fedres ansikt i tiden fram til Davids dager,

⁴⁶ David som fant nåde for Elåhim og ba om å finne et bosted for Ja'akåvs Elåhim. ⁴⁷ Men det var Shlāmā som bygde et hus for Ham. ⁴⁸ Men Den Høyeste bor ikke i templer lagd med hender, slik profeten sier:

⁴⁹ «Himmelen er Min trone, og jorden er Min fotskammel. Hva slags hus vil dere bygge for Meg? sier YHVH, eller hvor er Mitt hvilested? ⁵⁰ Har ikke Min hånd gjort alt dette?» ⁵¹ Dere som er så stivnakkede og uomskårne både på hjerte og ører! Dere står alltid Roach HaKådesh imot. Slik deres fedre gjorde, slik gjør dere også. ⁵² Hvem av profetene ble ikke forfulgt av deres fedre? Og de drepte dem som på forhånd forkynte om Den Rettferdiges komme. Dere ble nå de som forrådde Ham og ble Hans drapsmenn, ⁵³ dere som har mottatt tåråhen ved englers anvisning og ikke har holdt den.»

⁵⁴ Da de hørte dette, stakk det dem dypt i hjertet, og de skar tenner mot ham. ⁵⁵ Men han skuet opp mot Himmelen, fylt av Roach HaKådesh. Og han så Elåhims herlighet og Jeshoa som sto ved Elåhims høyre hånd, ⁵⁶ og sa: «Se! Jeg ser Himmelen åpnet og Menneskesønnen stående ved Elåhims høyre hånd!»

⁵⁷ Da ropte de med høy røst, holdt seg for ørene og sprang mot ham alle som én. ⁵⁸ Og de drev ham ut av byen og steinet ham. Og vitnene la klærne sine ved føttene til en ung mann som het Shaol.

⁵⁹ Og de steinet Stefanus mens han påkalte Elåhim og sa: «Herre Jeshoa, ta imot min ånd!»
⁶⁰ Så knelte han ned og ropte med høy røst: «Herre, tilregn dem ikke denne synden!» Og da han hadde sagt dette, sovnet han inn.

[Til toppen](#)

Kapittel 8

¹ Og Shaol var enig i at Stefanus ble drept. Og på den tiden oppsto en stor forfølgelse mot menigheten som var i Jeroshalajim. Og alle sammen, bortsett fra apostlene, ble spredt utover områdene J'hodah og Shåmrån.

[Til toppen](#)

Første korinterne 10:1 – 10:13

¹ Dessuten, søsken, vil jeg ikke at dere skal være uvitende om at alle våre fedre var under skyen, alle gikk gjennom havet, ² alle ble døpt til Måshe i skyen og i havet, ³ alle spiste den samme åndelige mat, ⁴ og alle drakk den samme åndelige drikk. For de drakk av den åndelige Klippen som fulgte dem, og den Klippen var Mashijach. ⁵ Men de fleste av dem fant ikke Elåhim behag i, for de ble jo slått ned i ørkenen.

⁶ Disse hendelsene ble forbilder for oss, slik at vi ikke skal ha lyst til det onde, slik de hadde lyst til det onde. ⁷ Og bli ikke avgudsdyrkere, slik noen av dem ble. Som det er skrevet: Og folket satte seg ned for å spise og drikke, og sto opp for å leke. ⁸ La oss heller ikke leve i hor, slik noen av dem gjorde, så tjuetre tusen falt på én dag. ⁹ Heller ikke må vi friste Mashijach, slik noen av dem gjorde, og ble drept av slanger. ¹⁰ Dere må heller ikke klage, slik noen av dem klaget, og ble drept av ødeleggeren.

¹¹ Alt dette hendte dem som forbilder, og det ble skrevet ned til advarsel for oss, som de siste tider er kommet til. ¹² Derfor må den som tror at han står, passe seg så ikke han faller. ¹³ Det er ikke kommet over dere noen fristelse som ikke er menneskelig. Elåhim er trofast; han skal ikke la dere bli fristet over evne, men Han skal sammen med fristelsen også sørge for en vei ut, slik at dere kan være i stand til å bære det.

[Til toppen](#)

Andre korinterne 3:1 – 3:18

¹ Begynner vi igjen å anbefale oss selv? Eller trenger vi, som enkelte andre, anbefalingsbrev til dere eller fra dere? ² Dere er vårt brev, skrevet i våre hjerter, kjent og lest av alle mennesker. ³ Det er tydelig at dere er Mashijach brev, som er blitt til ved vår tjeneste, ikke skrevet med blekk, men med den levende Elåhims Ånd, ikke på steintavler, men på hjertets egne tavler.

⁴ Og vi har en slik tillit til Elåhim ved Mashijach. ⁵ Ikke det at vi er dyktige i oss selv til å tenke ut noe som om det kom fra oss selv, men vår dyktighet er fra Elåhim, ⁶ Han som også gjorde oss dyktige til å være tjenere for en ny pakt, ikke bokstavens pakt, men Åndens pakt. For bokstaven slår i hjel, men Ånden gjør levende.

⁷ Men dersom dødens tjeneste, i bokstaver, inngravert på steiner, var herlig, slik at Israels barn ikke kunne se direkte på ansiktet til Måshe, på grunn av hans åsyns herlighet – som var en herlighet som ble borte – ⁸ hvor mye rikere på herlighet skal ikke da Åndens tjeneste være? ⁹ For dersom fordømmelsens tjeneste har herlighet, så skal rettferdighetens tjeneste så mye mer overgå den i herlighet. ¹⁰ For det som slik delvis ble herliggjort, har nå ingen herlighet sammenlignet med den herligheten som er så mye mer overveldende. ¹¹ For om det som forsvinner hadde herlighet, da skal så mye mer det som forblir ha herlighet.

¹² Da vi altså har et slikt håp, taler vi med stor frimodighet. ¹³ Vi gjør ikke som Måshe, som la et dekke over ansiktet sitt, slik at Israels barn ikke skulle se slutten på det som forsvant.

¹⁴ Men deres sinn ble forherdet. For til denne dag blir det samme dekket liggende under lesingen av den gamle pakt, for det er bare i Mashijach at det blir tatt bort. ¹⁵ Men helt til denne dag ligger et dekke over deres hjerte når Måshe blir opplest, ¹⁶ men når det omvender seg til YHVH, blir dekket tatt bort. ¹⁷ Men YHVH er Ånden. Og der YHVHs Ånd er, der er det frihet. ¹⁸ Men alle vi som med utildekket ansikt ser YHVHs herlighet som i et speil, blir forvandlet til det samme bilde fra herlighet til herlighet, som av YHVHs Ånd.

[Til toppen](#)